

Warszawa, 20 maja 2014 r.

**MINISTERSTWO
SPORTU I TURYSTYKI**

PODSEKRETARZ STANU

Katarzyna Sobierajska

DT-II/0201/4/2013/JT/72

**Pan Michał Królikowski
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości**

W odpowiedzi na pismo z 28 kwietnia 2014 r., sygn. DPK-III-454-86/14, przekazujące w toku uzgodnień międzyresortowych uwagi Ministra Sprawiedliwości do projektu rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki w sprawie nabywania uprawnień przewodnika górskiego, uprzejmie dziękuję za aktywny udział w procesie uzgodnień oraz informuję o sposobie uwzględnienia uwag.

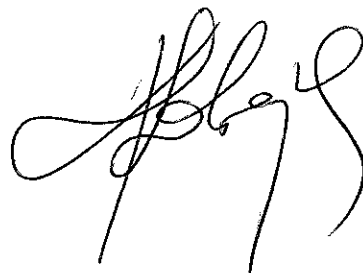
1. Uwaga dotycząca braku podstaw do określenia w drodze projektowanego rozporządzenia trybu okazywania legitymacji przewodnika górskiego upoważnionym organom została uwzględniona poprzez usunięcie tego sformułowania z § 1 pkt 6 projektu.
2. W zakresie uwagi dotyczącej różnicy pomiędzy programami szkolenia kandydatów na przewodników górskich a programami podstawowego szkolenia specjalistycznego oraz programy uzupełniającego szkolenia dla kandydatów na przewodników górskich poszczególnych klas, będącego w rzeczywistości sposobem podwyższania kwalifikacji przewodnika, uprzejmie wyjaśniam, że poprzez programy szkolenia kandydatów na przewodników górskich rozumiane są także programy szkolenia kandydatów na przewodników górskich poszczególnych klas, gdyż do momentu uzyskania uprawnień wyższej klasy, nawet przewodnik górski posiadający już uprawnienia pozostaje wciąż kandydatem na przewodnika górskiego wyższej klasy.
3. W zakresie uwagi dotyczącej trybu wydawania zaświadczenia o ukończeniu szkolenia i elementów, które zaświadczenie to powinno zawierać uprzejmie informuję, iż w przedmiotowym projekcie nie określono trybu⁵ wydawania zaświadczenia o ukończeniu szkolenia. § 10 ust. 6 precyzuje jedynie, że po ukończeniu szkolenia przez uczestnika, organizator szkolenia wydaje mu zaświadczenie o ukończeniu szkolenia.

Takie zaświadczenie jest jednym z dokumentów, jakie powinny być załączane do wniosku o nadanie uprawnień, co mieści się w ramach delegacji zawartej w art. 34 ust. 1 pkt. 3. Jednocześnie wytyczna do tej delegacji stanowi, iż należy określić te dokumenty z uwzględnieniem kompletności danych wymaganych do nadania uprawnień. Realizacja tej wytycznej jest możliwa jedynie poprzez jednoznaczne określenie elementów (danych), które powinny zawierać dokumenty wspomniane w tej delegacji ustawowej, co zostało zawarte w § 10 ust. 7 projektu.

4. Uwaga dotycząca braku podstaw do normowania w rozporządzeniu spraw związanych z zespołami egzaminacyjnymi, w tym dotyczących sposobu ich powoływania została uwzględniona poprzez usunięcie pojęcia „zespołu egzaminacyjnego” z treści projektu.
5. W zakresie uwagi dot. § 26 ust. 1, którego brzmienie zdaniem MS może powodować niejasności, na jakim obszarze przewodnik zachowuje uprawnienia uzyskane przed wejściem w życie nowych przepisów, uprzejmie wyjaśniam, co następuje. Określony w projekcie rozporządzenia obszar uprawnień przewodników górskich jest terytorialnie mniejszy niż obszar, na który przewodnicy nabyli uprawnienia przed wejściem w życie projektu. Oznacza to, że uprawnienia na terytorium, o które został zmniejszony obszar uprawnień, stają się w tej części bezprzedmiotowe (na to terytorium nie jest już wymagane posiadanie uprawnień). Raz nadane uprawnienia nie mogą być odebrane, jednak prowadzenie wycieczek po tym terenie nie jest już objęte obowiązkiem posiadania uprawnień (może to robić każdy spełniający bazowe warunki określone w art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych¹), dlatego też należy uściślić tę kwestię w ramach przepisu przejściowego. Brak takiego przepisu powodowałby z kolei niejasność, czy na obszarze, na który część przewodników ma uprawnienia a część ich nie ma, generalnie istnieje obowiązek posiadania uprawnień dla prowadzenia grup, czy też może to robić każda osoba wykonująca zderegulowany zawód przewodnika terenowego.
6. W zakresie uwagi do § 26 ust. 2 projektu, uprzejmie wyjaśniam, co następuje. Zmiana przepisów nie może wpływać na zmianę zakresu zadań, do których uprawnieni są przewodnicy poszczególnych klas. Przechodzili bowiem oni konkretne szkolenia, nabywając określone umiejętności, do wykonywania których zostali następnie upoważnieni po zdaniu egzaminu i zdobyciu uprawnień. Ze szkodą dla bezpieczeństwa prowadzonych turystów mogłoby odbyć się rozszerzanie nabytych dawno temu uprawnień o nowe zadania, do których przewodnicy nie zostali przeszkoleni ani nie zostali z nich przeegzaminowani. Zgodnie z sugestią MS, poprawiona została jednak redakcja przepisu.
7. W zakresie uwagi dotyczącej Oceny Skutków Regulacji projektu, która zdaniem MS powinna zostać sporządzona na formularzu zgodnie z uchwałą Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2013 r., poz. 979), uprzejmie informuję, iż uwaga nie może zostać uwzględniona. Zgodnie z § 170 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2013 r., poz. 979), do projektów

¹ Dz. U. z 2014 r., poz. 196

dokumentów rządowych, które przed dniem wejścia w życie tej uchwały (tzn. przed 1 stycznia 2014 r.) zostały skierowane do uzgodnień lub konsultacji na podstawie uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), stosuje się przepisy dotychczasowe. Przedmiotowy projekt został przekazany do konsultacji społecznych 12 listopada 2013 r., w związku z powyższym procedowany jest zgodnie z zasadami zawartymi w poprzednich przepisach.

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, cursive letters. The signature is positioned to the right of the main text block.